

اشکال دارویی دیگوسین

الگریز، قطره خوراکی، قرص، آمپول

اطلاعات دارویی دیگوسین

داروی دیگوسین در درمان نارسایی احتقانی قلب و برای پیشگیری و درمان آریتمی قلبی مصرف می‌شود. داروی دیگوسین نیروی انقباضی قلب را افزایش داده و هدایت الکتریکی آن را کاهش می‌دهد. تصور می‌شود افزایش سرعت و نیروی انقباضی عضله قلب ناشی از مهار یون‌های سدیم و پتاسیم از غشاء سلولی عضله قلب باشد. در نتیجه جریان ورودی کلسیم و آزاد شدن یون‌های کلسیم آزاد در سلول‌های میوکارد افزایش یافته که به نوبه خود بر فعالیت انقباضی فیبرهای میوکارد افزوده می‌شود. این دارو سرعت هدایت قلبی را کاهش داده و دوره تحریک ناپذیری گره دهلیزی-بطنی را افزایش می‌دهد.

* اگر فیبریلاسیون بطنی دارید، نباید از

داروی دیگوسین استفاده کنید.

مقدار و نحوه مصرف دیگوسین

* قبل از شروع درمان با داروی دیگوسین (Digoxin) بروشور دارویی داخل بسته را به دقت مطالعه کنید. این بروشور به شما کمک می‌کند تا اطلاعات جامعی را راجع به دارو به دست آورده و از عوارض جانبی احتمالی آن مطلع شوید. همچنین اگر در رابطه با مصرف آن با سؤالاتی روبرو هستید با پزشک خود مشورت نمایید.

* دوز و مقدار داروی دیگوسین از فردی به فرد دیگر متفاوت است. لذا دارو را دقیقاً همانطور که پزشک برایتان تجویز کرده است، استفاده نموده و از کم یا زیاد کردن خودسرانه مقدار و مدت زمان مصرف اجتناب نمایید.

* دوز دقیق فرم مایع داروی دیگوسین را با ابزارهای مخصوص اندازه‌گیری اندازه گرفته، مصرف نمایید و از قاشق‌های آشپزخانه استفاده نکنید.

* داروی دیگوسین را به طور منظم مصرف کرده و دوره درمان را کامل کنید، حتی اگر مدتی پس از مصرف این دارو احساس خوبی دارید یا علائمی ندارید.

* فرم تزریقی داروی دیگوسین به صورت عضلانی یا وریدی تزریق می‌شود.

* اگر دوزی از داروی دیگوسین را فراموش کردید، در اسرع وقت آن را مصرف کنید. اما اگر کمتر از ۱۲ ساعت به دوز بعدی مانده است از مصرف دوز فراموش شده صرف نظر کرده و هیچ گاه دو دوز را با هم مصرف نکنید. چنانچه به مدت دو روز یا بیشتر مصرف دارو را فراموش کردید با پزشک خود مشورت نمایید.

* از قطع ناگهانی داروی دیگوسین بپرهیزید. توقف ناگهانی این دارو ممکن است وضعیت شما را بدتر کند.

موارد منع مصرف داروی دیگوسین

اگر دارویی که در دستتان است تاریخ انقضای آن تمام شده است، از مصرف آن خودداری کنید.

هرگز داروی دیگوسین را به فرد دیگری حتی با علائم مشابه خودتان تجویز نکنید.

چنانچه شرایط یا بیماری خاصی دارید، قبل از تجویز این دارو، پزشک متخصص قلب و عروق را مطلع سازید. به ویژه اگر شرایط زیر را دارید:

حساسیت به این دارو یا دیگر داروها و مواد بارداری، شیردهی، اختلالات تنفسی، مشکلات قلبی، مشکلات کلیوی، اختلالات تیروئید

عدم تعادل الکترولیت (مانند سطح پایین کلسیم، پتاسیم یا منیزیم در خون)

چنانچه اخیراً دچار اسهال یا استفراغ شده‌اید.

دانستنی های دیگوکسین

داروی دیگوکسین

عملکرد . نحوه مصرف . عوارض

واحد آموزش سلامت

عوارض جانبی داروی دیگوکسین

همه داروها ممکن است عوارض جانبی ایجاد کنند. اما گاهی هیچ نوع عارضه‌ای بروز نمی‌دهند و گاهی بعد از گذشت مدت کوتاهی از مصرف دارو، عوارض از بین می‌روند. در صورت بروز هر یک از عوارض زیر با مصرف داروی دیگوکسین با پزشک معالج مشورت نمایید.

سردرد، سرگیجه، اضطراب، افسردگی، ضعف

تهوع، اسهال، راش

در صورت بروز عوارض زیر، فوراً با پزشک تماس بگیرید:

افکار یا رفتار غیرمعمول، توهم، گیجی، ضعف، احساس سبکی سر، مشکلات بینایی (مانند تاری دید)، ضربان قلب سریع، آهسته یا ناهموار، تورم یا حساسیت پستان، درد معده، تهوع، استفراغ، اسهال، مدفوع سیاه، خونی یا قیر مانند (در کودکان و نوزادان) درد معده، کاهش وزن، تأخیر رشد، تغییر رفتار

علائم مصرف بیش از حد داروی دیگوکسین :

احساس خستگی، کاهش اشتها، تهوع و استفراغ

شرایط نگهداری داروی دیگوکسین

دارو را دور از دسترس کودکان نگاه دارید

دارو را در جایی خشک و خنک و به دور از گرما و تابش نور مستقیم نگاه دارید.

آدرس : بابل ابتدای امیرکلا بلوار امام رضا بیمارستان خصوصی مهرگان
تلفن : ۰۱۱۳۲۳۹۵۵۹۱ - ۲
ایمیل : info@ mehregan-hospital.com

در مدت درمان با داروی دیگوکسین در زمانهای مقرر به پزشک خود مراجعه نموده و آزمایشات تجویزی را به طور منظم انجام دهید. و فشار خون و ضربان قلبتان را به صورت روزانه بررسی کنید.

تداخلات دارویی دیگوکسین

تداخلات دارویی ممکن است عملکرد و تأثیر داروها را تغییر دهد بنابراین برای مصرف این دارو، لیست تمام داروهایی که مصرف می‌کنید اعم از داروهای تجویزی و غیرتجویزی (گیاهی، مکمل و ...) را با پزشکتان در میان بگذارید.

از جمله داروهایی که با داروی دیگوکسین تداخل دارند، عبارتند از: ضد قارچها، آنتی بیوتیک‌های ماکرولید (مانند کلاریترومایسین، اریترومایسین)، ریفاپین، آمیودارون. برخی از داروها ممکن است نارسایی قلبی شما را بدتر کنند. راجع به داروهایی که استفاده می‌کنید، از پزشک خود سؤال بپرسید. به خصوص داروهایی مانند: داروهای سرفه و سرماخوردگی، مکمل‌های رژیم غذایی، داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی (مانند ایبوپروفن، ناپروکسن)

